

Sygn.akt III AUa 434/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Orechwa-Zawadzka (spr.)

Sędziowie: SA Teresa Suchcicka

SO del. Grażyna Załęska-Bartkowiak

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 grudnia 2017 r. w B.

sprawy z odwołania D. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek apelacji wnioskodawcy D. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 kwietnia 2017 r. sygn. akt IV U 1905/16

I. oddala apelację;

II. zasądza od D. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

SSO del. Grażyna Załęska-Bartkowiak SSA Barbara Orechwa-Zawadzka SSA Teresa Suchcicka

Sygn. akt III AUa 434/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją dnia 2 listopada 2016 r., wydaną na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, stwierdził, że należność płatnika składek D. C. wobec ZUS z tytułu nieopłaconych składek na dzień jej wydania na poszczególne ubezpieczenia wynosi łącznie 1.002,30 zł, w tym:

- na ubezpieczenia społeczne (nr deklaracji 01-39) za lipiec 2016 r. - w kwocie 713,35 zł i odsetkami za zwłokę w kwocie 13 zł,
- na ubezpieczenie zdrowotne (nr deklaracji 01-39) za lipiec 2016 r. - w kwocie 288,95 zł.

W odwołaniu od tej decyzji D. C. zaznaczył, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie architektury wnętrz i sztuk plastycznych na podstawie decyzji Komisji do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy Ministrze Kultury i Sztuki nr (...) z dnia 30 września 1982 r. W okresie ostatnich 60 miesięcy nie prowadził działalności, o jakiej mowa

w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Wniósł o ustalenie, czy w jego sytuacji powinien mieć zastosowanie art. 18a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że prawomocną decyzją z dnia 5 lutego 2016 r. stwierdzono, że D. C. podlega ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności jako twórca od dnia 1 stycznia 1999 r. Na podstawie tej decyzji zostały z urzędu sporządzone dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA za okres od stycznia 1999 r. do marca 2016 r., w tym za okresy przedawnione do marca 2006 r. na FUS oraz do kwietnia 2006 r. na FUZ i FP. Decyzją z dnia 6 lipca 2016 r. określono wysokość zadłużenia na ubezpieczenia społeczne za okres do kwietnia 2016 r., na ubezpieczenie zdrowotne – za okres do kwietnia 2016 r., na FP – za okres do maja 2011 r., z pominięciem tych należności z tytułu składek, które uległy przedawnieniu. Następnie Zakład wydał decyzje o wysokości zadłużenia za maj 2016 r. (decyzja z dnia 5 września 2016 r.) i za czerwiec 2016 r. (decyzja z dnia 4 października 2016 r.). Zaskarżona decyzja z dnia 2 listopada 2016 r. stanowi konsekwencję wydania poprzednich (prawomocnych) decyzji i określa wysokość zadłużenia za lipiec 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2017 r. oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że D. C. (urodzony w dniu (...)) jest absolwentem (...) w K. i posiada tytuł magistra w zakresie projektowania architektury wnętrz. Decyzją nr (...) z dnia 30 września 1982 r. Komisja do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy Ministrze Kultury i Sztuki ustaliła, że D. C. rozpoczął działalność twórczą jako plastyk od dnia 1 stycznia 1981 r. Od 1992 r. odwołujący jest (...) Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W., a od 1997 r. - właścicielem (...). Ponadto, od 2007 r. jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w wymiarze ¼ etatu przez Stowarzyszenie (...) jako kierownik artystyczny.

Decyzją nr (...) z dnia 5 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, że D. C. jako twórca podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Decyzja ta stała się prawomocna z dniem 11 marca 2016 r., ponieważ ubezpieczony nie wniósł od niej odwołania. W dniu 15 kwietnia 2016 r. organ rentowy sporządził z urzędu dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA za okres od stycznia 1999 r. do marca 2016 r., w tym za okresy przedawnione do marca 2006 r. na FUS oraz do kwietnia 2006 r. na FUZ i FP. Odwołujący złożył do ZUS wniosek o odpisanie przedawnionych należności z tytułu składek na poszczególne ubezpieczenia. Należności z tytułu składek za okres do kwietnia 2006 r. na FUS oraz za okres do maja 2006 r. na FP i FUZ nie zostały wymienione w decyzji z dnia 6 lipca 2016 r., gdyż uległy przedawnieniu.

Decyzją z dnia 5 września 2016 r. organ rentowy określił wysokość zadłużenia wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek za maj 2016 r., a następnie decyzją z dnia 4 października 2016 r. - wysokość zadłużenia za czerwiec 2016 r. Pismem z dnia 12 września 2016 r. organ rentowy zawiadomił płatnika składek o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za lipiec 2016 r., zaś pismem z dnia 14 października 2016 r. zawiadomił D. C. o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie określenia wysokości zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek za ten okres i pouczył w trybie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów w tym postępowaniu. Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 2 listopada 2016 r. organ rentowy określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za lipiec 2016 r.

Sąd Okręgowy stwierdził, że spór między stronami dotyczył prawidłowości ustalenia przez ZUS wysokości zaległych składek z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej przez D. C. jako twórcy. Sąd odwołał się do art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), zgodnie z którym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Przepis ten nie ma zastosowania do osób, które prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność (art. 18 ust. 2). Sąd stwierdził, że w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 cytowanej

ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Zaznaczył, że ustawodawca dla celów ubezpieczeniowych wyróżnia kilka kategorii wśród osób prowadzących pozarolniczą działalność. Pierwsza z nich obejmuje osoby prowadzące działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, zaś drugą stanowią osoby wykonujące wolny zawód. Oznacza on pozarolniczą działalność gospodarczą wykonywaną osobiście przez lekarzy, lekarzy stomatologów, lekarzy weterynarii, techników dentystycznych, felczerów, położne, pielęgniarki, tłumaczy oraz nauczycieli w zakresie świadczenia usług edukacyjnych polegających na udzielaniu lekcji na godziny. Trzecia kategoria dotyczy osób będących wspólnikami jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólnikami spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej. Dla celów ubezpieczeń społecznych te osoby traktowane są jako osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Jako osoby prowadzące działalność gospodarczą traktowane są także osoby prowadzące publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 2 wskazanej ustawy za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się twórcę i artystę. Twórcą jest osoba, która tworzy dzieła w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu, urbanistyki, literatury pięknej, sztuk plastycznych, muzyki, fotografii, twórczości audiowizualnej, choreografii i lutnictwa artystycznego oraz sztuki ludowej, będące przedmiotem prawa autorskiego. Uznanie działalności za twórczą lub artystyczną i ustalenie daty jej rozpoczęcia następuje w formie decyzji Komisji do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców, działającej przy ministrze właściwym do spraw kultury (art. 8 ust. 7 i 9 ustawy).

Sąd zaznaczył, że w myśl art. 17 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnicy składek obliczają, rozliczają i przekazują za dany miesiąc do ZUS składki na poszczególne ubezpieczenia: a) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie; b) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych; c) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników. Od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.). Na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Sąd podkreślił, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych w drodze decyzji rozstrzyga w indywidualnych sprawach dotyczących zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, ich przebiegu, ustalania wymiaru składek i ich poboru, umarzania należności z tytułu składek, a także ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia i wymiaru tych świadczeń.

Sąd zaznaczył, że prawomocna decyzja organu rentowego nr (...) z dnia 5 lutego 2016 r., która ustala podleganie D. C. jako twórcy obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 stycznia 1999 r., stwierdza, że D. C. jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą od tego momentu jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na FP i w świetle wymienionych przepisów ubezpieczeniowych ciążył na nim ustawowy obowiązek opłacania składek z tego tytułu. Na tej podstawie organ rentowy sporządził z urzędu dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA za okres od stycznia 1999 r. do marca 2016 r., w tym za okresy przedawnione – do marca 2006 r. na FUS oraz do kwietnia 2006 r. na FUZ i FP. Ponieważ odwołujący nie dokonał dobrowolnych wpłat za okres objęty decyzją z dnia 5 lutego 2016 r., w dniu 6 lipca 2016 r. organ rentowy wydał decyzję określającą wysokość zobowiązań D. C., przy czym należności z tytułu składek za okres do kwietnia 2006 r. na FUS oraz za okres do maja 2006 r. na FP i FUZ nie zostały w niej wykazane, gdyż uległy przedawnieniu. W konsekwencji organ rentowy decyzją z dnia 5 września 2016 r. określił aktualną wysokość zadłużenia wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek, tj. za maj 2016 r., a następnie w dniu 4 października 2016 r. wydał decyzję o wysokości zadłużenia za czerwiec 2016 r. Od tych decyzji D. C. nie złożył odwołania.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżona decyzja z dnia 2 listopada 2016 r. określająca wysokość zadłużenia odwołującego z tytułu składek za lipiec 2016 r. jest skutkiem prawomocnej decyzji z dnia 5 lutego 2016 r., stwierdzającej, że D. C. jako twórca podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 stycznia 1999 r. Na mocy tej decyzji odwołujący jest od 1999 r. osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, o jakiej mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, oraz wymienioną w art. 8 ust. 6 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń

społecznych. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że na tle art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych pojęcie „prowadzenie działalności pozarolniczej” jest pojęciem szerszym od działalności gospodarczej określonej w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2011 r., II UK 271/10, LEX nr 817528). Odwołujący jest twórcą należącym do jednej z kategorii tych ubezpieczonych, którzy prowadzą działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i od 1999 r. podlegającym z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Zdaniem Sądu nie było podstaw do przyjęcia, że odwołujący może skorzystać z preferencyjnych zasad opłacania składek, o jakich mowa w art. 18a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od preferencyjnej podstawy wymiaru nie mają ci przedsiębiorcy, którzy prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed podjęciem działalności gospodarczej prowadzili pozarolniczą działalność. Odwołujący nie kwestionował, że podlega ubezpieczeniom społecznym na podstawie decyzji z dnia 5 lutego 2016 r. Skoro od 1999 r. nieustannie podlega ubezpieczeniom społecznym jako twórca, to nie może skorzystać z preferencyjnych zasad opłacania składek określonych w art. 18a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Uznając zatem, że organ rentowy prawidłowo określił w decyzji z dnia 2 listopada 2016 r. wysokość zadłużenia odwołującego z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za lipiec 2016 r., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

D. C. złożył apelację od wyroku Sądu Okręgowego, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 1991 r., nr 114, poz. 493) oraz art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich błędną wykładnię i uznanie przez organ rentowy, że odwołujący jako twórca prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i nie może skorzystać z preferencyjnych zasad opłacania składek, o czym mowa w art. 18a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Na tej podstawie odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że jego należność wobec ZUS z tytułu nieopłaconych składek za lipiec 2016 r. wynosi łącznie 451,68 zł, w tym na ubezpieczenie społeczne – 162,73 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne – 288,95 zł. Wniósł również o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył:

Wyrok Sądu Okręgowego odpowiada prawu, pomimo niewłaściwego uzasadnienia.

W głównej mierze zarzuty apelacyjne dotyczą błędnego – zdaniem D. C. – niezastosowania wobec niego art. 18a ustawy z dnia 13 października 1998 r., ale w treści apelacji odwołujący powołuje się również na niewłaściwe przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że prowadzi on pozarolniczą działalność gospodarczą. Przepis art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą systemową”) przewiduje obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność pozarolniczą, definiując te podmioty przez wymienienie w art. 8 ust. 6 osób o różnym statusie prawnym, ale nie wprowadzając definicji pojęcia działalności pozarolniczej. Osobami takimi są jednocześnie osoby prowadzące działalność pozarolniczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych (pkt 1), twórcy i artyści (pkt 2), osoby prowadzące działalność w zakresie wolnego zawodu (pkt 3), wspólnicy jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólnicy spółek jawnych, komandytowej lub partnerskiej (pkt 4), a także osoby prowadzące publiczne lub niepubliczne szkoły, inne formy wychowania przedszkolnego, placówki lub ich zespoły, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

Na tle art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należy stwierdzić, że pojęcie „prowadzenie działalności pozarolniczej” jest pojęciem szerszym od działalności gospodarczej określonej w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.). Do pojęcia działalności gospodarczej w powyższym (wąskim) rozumieniu ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych odwołuje się tylko w art. 8 ust. 6 pkt 1, a w pozostałych punktach tego przepisu wymienia osoby nieprowadzące

działalności gospodarczej w ścisłym znaczeniu tego pojęcia. Właśnie w kręgu tych osób znajduje się w art. 8 ust. 6 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych twórca, który jest objęty obowiązkiem ubezpieczenia bez względu na fakt prowadzenia działalności gospodarczej. Zgodnie z ustępem 7 artykułu 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za twórcę, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, uważa się osobę, która tworzy dzieła w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu, urbanistyki, literatury pięknej, sztuk plastycznych, muzyki, fotografii, twórczości audiowizualnej, choreografii i lutnictwa artystycznego oraz sztuki ludowej, będące przedmiotem prawa autorskiego. Uznanie działalności za twórczą i ustalenie daty jej rozpoczęcia następuje w formie decyzji Komisji do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców, działającej przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Niewątpliwie odwołujący jest twórcą i wykonuje działalność twórczą od dnia 1 stycznia 1981 r., ponieważ to wynika z decyzji Nr (...) z dnia 30 września 1982 r. wydanej przez Komisję do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy Ministrze Kultury i Sztuki. Ta działalność nie jest działalnością gospodarczą, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ale pozarolniczą działalnością twórcy w rozumieniu art. 8 ust. 6 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który obowiązuje od dnia 1 stycznia 1999 r. (tj. od moment wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Na gruncie tej ustawy było możliwe ustalenie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od tej daty i to uczynił organ rentowy decyzją nr (...) z dnia 5 lutego 2016 r., stwierdzając, że D. C. jako twórca podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 stycznia 1999 r. Ta decyzja nie została zaskarżona przez D. C. i nie może być podważana w niniejszym postępowaniu, bo to postępowanie dotyczy decyzji z dnia 2 listopada 2016 r. określającej wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za lipiec 2016 r. Decyzja z dnia 2 listopada 2016 r. jest konsekwencją wydania prawomocnej decyzji z dnia 5 lutego 2016 r. ustalającej podleganie przez odwołującego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności jako twórca. W tej sytuacji odwołujący mógł podważyć jedynie wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za lipiec 2016 r., która zgodnie z treścią zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji z dnia 2 listopada 2016 r. na ubezpieczenie społeczne wynosi kwotę 713,35 zł wraz z należnymi odsetkami w kwocie 13 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne – kwotę 288,95 zł.

Kwestionując tak przyjętą za lipiec 2016 r. wysokość zadłużenia na te ubezpieczenia, D. C. powołał się na niezasadne niezastosowanie wobec niego art. 18a ustawy o systemie ubezpieczeniach społecznych. Zgodnie z tym przepisem podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Przepisy ten nie ma zastosowania do osób, które prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność, a także do osób, które wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej (art. 18a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy systemowej).

Istotnie, art. 18a ustawy systemowej daje uprawnienie osobie spełniającej warunki z tego przepisu do skorzystania z preferencyjnych zasad opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ale ten przepis dotyczy jedynie kategorii osób wymienionych w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej, a zatem osób, które prowadzą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej nie obejmuje twórców, bo ci stanowią odrębną od osób prowadzących działalność gospodarczą kategorię podmiotów objętych zakresem pojęcia „osoba prowadząca pozarolniczą działalność”. Wobec tego odwołujący jako twórca (a nie osoba prowadząca działalność gospodarczą) nie może skutecznie domagać się zastosowania wobec niego preferencyjnej składki, o której mowa w art. 18a ustawy systemowej. To oznacza, że zarzut naruszenia tego przepisu nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosnie ządania sformułowanego w piśmie procesowym wnioskodawcy złożonym w dniu 4 grudnia 2017 r. należy stwierdzić, że nie jest w gestii Sądu Apelacyjnego nakazanie organowi rentowemu, aby zaprzestał prowadzenia egzekucji z rachunków bankowych oraz emerytury wnioskodawcy.

W tym stanie rzeczy apelacja podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. (pkt I sentencji wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego za drugą instancję organu rentowego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz w § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu ustalonym z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej Dz.U. z 2016 r., poz. 1667 (pkt II sentencji wyroku).

SSO del. Grażyna Załęska-Bartkowiak SSA Barbara Orechwa-Zawadzka SSA Teresa Suchcicka